

CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY.

ÅRG. VI.—N:R 4.

WINNIPEG, MAN., den 27 JANUARI 1898.

LÖP. N:R 203

Anmalan.

Etz Å har förfört sedan CANADA övertogs af den nuvarande utgifvaren. Våra läsare äro själva bäst i stånd att dömma, hur vi lyckats att i någon mån fylla den plats CANADA såsom varande den enda svenska tidningen i landet bör intaga gent emot landsmännen och dess intressen. Det är sant, att tidningen ännu är liten, samt att den ej måhända fyller behövet så väl som de större amerikanska samtiderna, då det gäller att tapetsera eller göra upp eld, men våra läsare torde vänligast komma ihåg, att "alla äro barn i början", samt att läsekretsen bör betydligt utvidgas innan större kostnader kunna påtäckas.

Vi skulle ej hafva en svensk canadisk tidning af nöden i den händelse våra invandrande landsmän kunde utan vidare hålla negelska lokaltidningar. Som detta emellertid ej är fallet och det dessutom är ytterst nödvändigt att nybyggaren skulle veta något om det, som sker i det nya land, hvarst han ämnar bygga och bo, är en tidning, som sysselsätter sig med lokalangelägenheter, nödvändig. Den kan emellertid ej för storas utan motsvarande intresse från landsmännen sida. Under sådana omständigheter borde vår ställning vis-a-vis landsmännen i Canada vara förstärkt och deras plikt att understöddja oss i vår sträfvan sjelfklar.

"Canadas" Klubbpriser.

För att tillmötesgå våra prenumeranter och uppmuntra prenumerationen, hafva vi träffat afval med nästan alla tidningar, hvilka i samband med "Canada" kunna erhållas till nämnda betydligt reducerade belopp, då prenumerationsafgiften i förskott insändes:

"Canada" o. "Weekly Witness" \$1.25
"Skördemannen" 1.25
"Farming"..... 1.40
"Nor-west Farmer" 1.50

"Farming", illustrerad veckotidning på engelska språket, utgifves i Toronto hvarje vecka. Marknadsberättelserna äro oombärliga för hvarje farmare.

"Nor-west Farmer", illustrerad månadstidning, innehåller en massa lärorika uppsatser om landbruket och djurafvel, olika grässlåg, förädling af raser m. m.

Öfverstående tidningar komma att sända profnummer till våra prenumeranter.

"Witness" och "Skördemannen" äro välfärdiga.

Neckens son.

Han var född i Öfver-Luleå socken i närheten af Hedenfors, där han nästan alltid uppehöll sig vid elfstrandens och som minderårigt barn vid ett obehäskadt ögonblick kom att falla i vattnet. Af strömmen rycktes han bort bland bjälkar och timmerstockar och fördes ned öfver den brusande forsen, som dock kastade honom upp på den motsatta stranden, där han af några flottningskarlar upptogs o. räddades åt lifvet. Dessa förde honom till hans sörjande moder, som med glädjetårar i ögonen slöt den ljuslockiga pilten i sin famn med orden: "Kära, älskade barn, tänk om Neckan för alltid tagit bort dig!"

Emellertid växte han upp utan någon annan uppfostran, än den hans fattiga föräldrar voro istånd att gifva honom. Men han artdede sig väl för sitt kall som vittararbetare. Under de långa vinterkvällarna hjälpte han sin fader med husslöjd, och gjorde sig där-

vid utan annat verktyg än "knifven" en fiol, som konstnärare påstodo hafva full likhet med en äkta "kremonesare". Huruvida fiolen kunde göra samma tjänst som en sådan, blef aldrig utrönt, ty Janne Bergström tillät aldrig någon annan än sig sjelf att exekvera musik på instrumentet.

Sjelf öfvade han sig dock dagligen och uppnådde en ganska stor skicklighet att härma olika foglars läten. Än kunde man få höra "trastens sång i skogen", larkans drill i skyn, svalornas kvitter och tjadertuppens spel. Ofta såg man honom vid forsen, där han i djup begrundan hordes spela någon sprittande polka eller vemodig folkmelodi.

"Och neckan han spelar på bäljan blå, djuft är att höra därpå"

Ljod det i klara, fylliga toner genom forsens brus....

Grannarna och trakten befolkning brukade ofta smyga sig öfver honom för att få höra hans spel för neckan.... "ty", sade de, "det var den vackraste musik, man kunde få höra".

När han sedermera blef konfirmerad, blef han ofta anlitad att spela på baler och bröllop. Vid ett sådant tillfälle hade en ung flicka genom den beundran hon skänkte tonerna från hans fiol förmått väcka hans känsla för något, som hvarken han eller hon kunde förklara. Deras blickar möttes, och det var som om tvänne elektriska gnistor förenats. Så skildes de den aftonen och gingo hvar hem till hvila. Men i drömmen fördes de tillsammans. Der stodo de lika som om dagen rodnade och bliga inför hvarandra. Hvad den ena ville säga, tänkte den andra, och hvad den ena tänkte ville den andra säga. Hon närmade sig honom, han räckte henne handen, och han ville, fast han ej visste hvarför, trycka en kys på hennes läppar. Men i samma det skulle ske, då lyckans klarblå himmel låg ljusast mot honom — vaknade han, och föremålet var försvunnet.... Det var blott en dröm, som präglat verklighetens minne i hans själ....

Från nu drömde han vaken, blef tyyst och färdig.

Väl möttes de mången gång, men de sågo endast på hvarandra med förstulna blickar. Ty han var fattig, och hon var rik.

Ett år därefter kom flickans broder och frågade Janne Bergström, om han ville spela på Minas bröllop.... Han såg på honom länge med en frågande blick — hvarunder en ohörbar suck smög sig ur djupet af hans själ — och svarade kort derpå. "Visst ska jag spela på bröllopet.... Har just nu köpt mej en ny fiol."

Fjorton dagar därefter gick han för att uppfylla sitt löfte, att spela på den vackra Minas bröllop.... Han tog båda sina fiolar med sig — "ty mente han, brister strängarna på den ena, spelar jag väl på den andra."

När han trädde in i bröllopsalen, möttes han af brud och brudgum, som hälsade honom välkommen. Då kände han en rubning i sitt inre. Det var liksom en kall hand farit öfver hans hjassa och en krampaktig rysning sammandrog hans bröst. Men, tänkte han, tiden läker alla sår, och i samma stund bjöd man på den sedvanliga välkomstågaren. Han drack i botten i ett enda tag för att slippa klinga med brud och brudgum. Sen fattade han sin fiol, de öfriga musikanterna in-

stämde i "brudstassen" och snart stod glädd högt i tak.

Det led öfver midnatt, och gästerna började visa sig berörda af den "välfägnad", som man vid dykta tillfällen i så rikt mått alltid brukar pådela. "Stupa eller stå, sup ändå."

Janne, som eljest var ytterst måttlig, hade likasom de andra tittat för djupt i glaset. Han gned strängarna på sin nya fiol och stampade takten så att svetten rann. Brudgummen rökte pipa och bjöd bruden på pepparkakor. Gästerna hoppade och surrade som "laestadianare". Kort sagt, det var ett riktigt virrvarr.

Just som glädd var som störst och man svängde om i en "kadryll", brast en sträng för fiolspelaren. Han grep genast efter den gamle fiolen för att fortsätta till slut, men förgäves, ty i samma stund tonen på hans instrument dog, brast hans hjerta af slag. Han sjönk döende mot golvet och krossade i fallet sin gamla fiol....

"Näckens son", som man kallar honom, var nu död och tonerna på hans fiol vibrerade blott i minnet hos de närvarande.

Brudens jammer och stora förviltan fördrödde, att de denna afton hade förstått hvarandra. Men nu hade en osynlig hand skiljt deras vägar för alltid, hennes lifs glädje blef med ens släckt.

Bruden fanns kort efter bröllopet död på den plats vid forsen, der den älskade så ofta på sin fiol sökt härma näckens toner.

Så är sagan om Näckens son.

CANADA.

Quebec.

En kapten Bernier har framlagt ett förslag att på polen öfver Geografiska Sällskapet i Quebec. Expeditionen, som skulle bli en canadisk, beräknas kosta \$60,000.

Engelska kyrkans prester hafva ej varit mycket noga att följa lagens föreskrifter uti rapporterna giftermål och dopförättningar.

Att mörda för utbekommande af lifassurans börjar att bli modernt. Cordelia Vian undergick ransakning för denna förbrytelse i St. Scolastique i förra veckan.

TVå fångar i St. Vincent de Paul fingo smaka den niosvansade katten för sin oförsämhet mot befälet.

Ontario.

Tallinspektören i Simcoe har blifvit suspenderad.

Fränsningsarmeen generai Booth kommer att hålla föredrag i olika städer i Ontario i slutet af månaden.

Toronto Financial Corporation togs i beslag af sheriffen i förra veckan. Tillgångar äro \$300,000, skulderna något större.

Mrs Sternemann har tillåtits undergå ny ransakning. Som bekant dömdes hon till att hängas för mord på sin man i Regeringens beslut väckte allmän tillfredsställelse.

The Commonwealth Syndicate hade företrädare hos ministrarne Laurier, Blair och Sifton för att yrka på understöd för en järnväg och telegraflinje från Edmonton till Klondike som kolonisationsarbete. Ministrarne lofvade att öfvertänka saken.

En farmare, John Brown, fanns hängande i en hölada sistlidne juli och det antogs, att han begått sjelfmord. Obduktionen visade emellertid märken af våld, synnerligast ett slag på tinningen, hvilka ledt till närmare undersökningar. Drängen, som varit mycket intim med Browns hustru, har skuddat stoftet af sina fötter, och det hela ser mycket misskänkt ut. Polisämbetet håller på att utreda saken.

Statistiska uppgifter för de gångna sex månaderna visa, att omsättningssumman för landets affärer stigit med \$25 millioner.

Förbättringar i sjöfarten på Lake of the Woods och Rainy River hafva besittits af regeringen och ett parti ingenjörer äro f. n. sysselsatta med att utstaka och nivellera.

Ehvar, som ämnar gräfva guld i Yukon måste förse sig med ett certifikat, kostande \$10.00, hvilket kan fås af tullkontrollörerna i Toronto, Montreal och Vancouver samt på landkontoren i Winnipeg, Calgary, Edmonton, Prince Albert och Kamloops; vidare af inspektörerna i M. Police samt guldkommissionären i Yukon.

Manitoba.

Merchants Bank har öppnat en filial i Neepawa.

Öfverrockstufvan operera i Portage la Prairie.

Baldur municipalitet önskar få sig ett mejeri byggt under regeringens kontroll.

De olika ryska kolonisterna hafva ej inskrifvit sina land ännu utan äro vänta därmed till våren.

Under det gångna året upptogs 519 homesteads i Dauphins landkontor, 146 i Minnedosa, 225 i Brandon och 251 i Winnipeg.

Eg och rådjur hafva ökat mycket under de två år, de varit fridlysta. De göra nu för tiden skada på höstackar, icke så mycket genom hvad de äta som fastner genom att trampa ner en hel del.

Några dagar sedan gick en rapport igenom pressen, att indianerna på Sioux reservationen vid Oak Lake voro missnöjda med deras agent R. M. Matheson i Brandon. Chefen för stammen har emellertid ett öppet bref förklarar, att det ej förefinnes någon grund för beskyllningarna.

N. W. Territorierna.

De dagarna i Regina mejeri ämnar bygga ett nytt mejeri.

Ett Klondikeparti från Montreal kommer att passera Prince Albert på väg till Yukon.

Bland deltagarna i ett liberalt möte i Whitehead märktes herr Axel Olson, A. Stenberg och V. Müller.

Stationshuset, sectionförmannens hus kommer att flyttas från Dunmore till Bulls Head, hvarst den nya förbindelsen med Lethbridge banan gjorts.

Några år sedan utplanterades två miljoner hvitfiskar från fiskodlingsodlingsanstalten i Selkirk i Round Lake, Saskatchewan. Dessa frodas öfver förväntan väl.

Centraltregeringen söker återfå en del värdefullt land i närheten af Yorkton. Landet köptes för några år sedan af ett koloniseringsbolag, som ej fullgjorde sina betalningar o. sedermera upplöstes.

107 homesteads upptogs i Alameda, 2 i Battleford, 82 i Calgary, 339 i Edmonton, 48 i Prince Albert, 46 i Red Deer, 107 i Touchwood, 88 i Lethbridge, 344 i Un'Appelle samt 18 i Swift Current distrikten.

Crofterkolonien vid Wapella befinner sig i ett blomstrande skick, enligt fader Gillies utsago. Fader Gillies är en katolsk prest, som tillbragt många år bland dessa nybyggare, som egentligen kommo från Skottland. De hafva mer eller mindre boskap, och tyckas nu förstå sig på landet och dess kraf.

Ett parti klondikare äro f. n. i Edmonton-sysselsatt med att göra i ordning en Ängsläde, hvarmed de ämnar gå till Yukon. Maskinen driver en större rund trumma, som siter i framkällkarne och är försedd med spikar, hvarigenom släden kan uppå en hastighet af 15 mil i timmen på slät mark.

Att "Lumpy Jaw" är smittosam i boskapskötare i Medicine Hat distriktet erfar. Han hade en ko,

som led af "lumpy jaw;" en kalldiade kon och mannen trodde, att kalven skulle kunna räddas, i händelse de skiljdes åt. Detta hjälpte emellertid ej, ty sjukdomen bröt ut hos kalven och flere i hjorden blefvo smittade samt måste slaktas.

En ny tittabell kommer att blifva gällande för Edmontontåget från o. m. den 30 i denna månad. Tre tåg i veckan kommer att afgå från Calgary, nämligen måndagar, onsdagar och fredagar, samt återvänder till Calgary tisdagar, torsdagar och lördagar. Tåg komma likaledes att gå till Macleod tre gånger i veckan, tisdagar, torsdagar och lördagar.

Frågan om huruvida farmaren skall tillåtas att lasta sitt hvete direkt på järnvägsvagnarne i stället för att tvingas begagna elevatorerna, där sådana finnas, skall närmare undersökas af en speciell kommitté i kommande parlament. Mr Douglas, M. P. för Östra Assinibola, kommer att blifva en af medlemmarna på kommittén.

Fem år sedan förlorade familjen Turon en flicka, som antogs antingen hafva stulits af indianer eller ättits upp af vargar. En metodistpredikant fann nyligen en hvit flicka bland ett band vilda Siouxindianer i Syd Dakota. Han tog vara på flickan och började leta efter föräldrarna, som troligen äro Turtons i Moose Mountain.

British Columbia.

Sjlfångarne komma äfven i år att gå ut på sjlfjakt.

I Kamloopsdistriktet upptogs under 1897 47 regeringsland samt i New Westminster 13.

Båtbyggaren W. J. Stephens i Victoria har mottagit beställning på 3 hjul- och ett propellerfartyg för Yukontrafik.

Kolgrufoerna längs Crows Nest banan bearbetas allaredan, och då järn igen blir färdig kommer kolbolaget att kunna fylla alla orders.

Yukonfebern är nu så häftig som den möjligen kan blifva. Ofverallt diskuteras "claims", "outfits" o. s. v. Victoria och Vancouver njuta f. n. af en mycket liflig och inbringande handel. Alaska Commercial Co. i San Francisco har beställt varor i Victoria för \$100,000.

Utlandet.

Böjdpesten har börjat gå igen i Bombay och befolkningen flyr. Affärerna stå stilla.

Socialister och anarkister hafva uppretat befolkningen på flera ställen i Italien till att begå våldsamheter.

Uppträderna i bömska landtdagen tyda på att en förlikning mellan tyskar och czecker är osannolikare än någonsin.

Ett svårt jordskalf ägde rum på San Domingo sistlidne 29 december. Stor skada åstadkoms på offentliga byggnader.

Tillståndet i Kuba börjar blifva något bättre. Åtskilliga af insurgenterna hafva nedlagt vapen och spanska trupper hafva funnit smärre bataljer. Det tros att general Blanco skall lyckas i sin mission att återställa lugnet på ön.

De engelska ministrarne hafva beslutit nyttja en vänlig taktik i fråga om China och de internationella spörsmål, som kommit i dagen med anledning af Ryssland, Tyskland och Frankrikes försök att röfva till sig delar af det stora riket.

Dreyfus saken har börjat antaga hotande ställning i Frankrike. Den har i främsta rummet ledt till våldsam uppträden och jude-fientliga demonstrationer, hvarj studenterna spelat ett framstående rum. Vidare har den berömda författaren Emil Zola tagit till på ett sådant sätt att regeringen måst ingripa mot honom, på grund af de olika beskyllningar, han riktat mot ledande män i Frankrike med anledning af Dreyfus rättegången.

Mr Gladstones helsa börjar blifva så vacklande, att oroande rykten spridts därom.

Sultanen kurtiserar kajsar Wilhelm nu för tiden. Kajsaren ämnar nämligen företaga en resa till Palestina och sultanen har gjort anordningar för hans högtidliga mottagande i Jerusalem.

F. ankrige befinner sig måhända på kanten af en ny revolution till följ af Dreyfus affären och den antesimitiska rörelsen. Ett lifigare slagsmål egde rum, i deputeradekammaren i lördags den 22. Ej mindre än 125 kravatter och flere sönderslitna rockar plockades upp efter bataljen.

En snartur.

"I skogen vid milan sitter far, mor sitter hemma och spinner", Geijers vackra välfärdiga visa, måste falla en hvar, som gör en liten tripp till Scandinavia, i minnet; d. v. s., först när man hunnit in i och lyssnat till granskogens sus och inandats vållukten från de ståtliga barträden.

Resan till Minnedosa är förresten nu för tiden mycket bekvämt, tack vare den nya vagn M. & N. W. banan behagat placera på sträckan Winnipeg-Minnedosa. Bolaget har dessutom adopterat en annan god idé, förmodligen från Sverige, nämligen en bra matstation med tillräcklig tid att njuta af den väl tillagade födan, som serveras för ganska skapligt pris i Gladstone.

Resan från Minnedosa, som ungefär en timme gick uppför, bör sommardagen vara vackert; stora, välbyggda hus och lador mötte ögat på ömse sidor om vägen, som till en början slingrar sig lifvans en mindre "creek". Men man kommer snart in på, hvad man nästan kan kalla Eriksgatan, den långa, väl utbyggda "townshipslinjan", som passerar "riksgränsen" och för genom New Sweden eller Scandinavia. För den, som hittills sett endast de stora prärierna och de ofast sällsynta aspdungarna, var åsynen af de allvarliga, gröna, snöbjödda granarna en kär påminnelse från Norrlands bygder. Om husen stått litet tätare och vägen varit krogig, skulle man kunnat tro sig flyttad tillbaka till de "höga furornas land". "Ett litet bo, en hällt så öm, och här och där små sdgar", skulle glunten hafva sjungit, ehuru väl boet har i allmänhet gjorts ganska stort, tack vare den ymniga tillgången på skog och byggnadsmaterial, som de små sägarna nu söka förmiska allt hvad de hinna.

Folket norr om Minnedosa måste vara mycket religiöst, ty man kan ej räkna mindre än fem kyrkor på den korta sträckan af 20 mil. Vägen är kort ehuru den kan synas lång med ett lass "cordved". Metodister, presbyterianer, engelska kyrkan, baptister och Augustanakyrkan ha hvar och en sitt bönhus, och det är ej kyrkornas fel, om folket ej är byggligt.

Huru mätte landsmännen? Bra! En sak ha de snälla gumorna ej glömt, nämligen "kaffetären den bästa är bland alla jordiska drycker" etc., och de äro alla ytterst villiga att visa, det deras minne är godt. Bland andra gamla minnen, som upplifvades vid åsynen af ullkardor och spinnrockar, voro de dagar, då man satt och spolade för gamla moster och liste långkatekesen som uppmuntran för flit och godt uppträdande. Ack, äfven jag har varit i Arkadien!

Den tyvärr allt för korta tiden medgaf ej så många besök som önskligt var, ehuru måhända en "björns" ej äro så välkomna, och beslutet blef att återkomma fram på sommaren för att njuta af svalkan under granens grenar samt ro på Ottersjön o. möjligen lura en fisk att nappa på kroken, äfven om man ej skulle lyckas förna en försiktig och ovillig prenumerant att göra detsamma. I alla fall, tack för sist.

Tidningsmurfveln.